

A Příklady pýchy

❖ Lucifer

- Pokud mluvíme o pýčce, musíme mluvit o tom, v komž se tento pocit zrodil: Luciferovi. Rozhodl se nespokojit se svou pozicí, ale chtěl postoupit na vyšší pozici. Časem chtěl být tak povýšen, že chtěl usednout na samotný Boží trůn (Izaiáš 14,12-14).
- "Zdědili" jsme touhu dělat, co chceme, vlastnit, co chceme, a získat pozice, které nám umožní získat slávu nebo bohatství. To je to, co svět nabízí! (1. list Janův 2,16).
- Ale ne každá aspirace je pýcha. Uspokojení získané z prosperujícího dítěte nebo osobní aspirace nemusí být nutně nezdravá hrdost.
- Důležité je, abychom si pamatovali, že naše věci, schopnosti a úspěchy neurčují naši hodnotu. Pýcha spočívá v tom, že Bohu nedáváme slávu za to, co v našich životech dělá.

❖ Ježíšovi učedníci

- Strávili více než tři roky po Ježíšově boku. Právě jim umyl nohy a vyprávěl jim o své krvi prolité pro všechny. Ale když večeřeli, jejich rozhovor s tím vším neměl nic společného: kdo z nich bude nejstarší? (Lukáš 22,24).
- Jejich hrdost všem dala pocit, že si zaslouží první místo. Nevnímali vážnost svých citů. Kvůli své pýčce odháněli Boha ze svých srdcí.
- Ježíš šel rovnou k věci: "Já jsem mezi vámi jako ten, kdo vám slouží" (Lukáš 22,27). Jinými slovy: pokud chcete být velcí jako váš Pán, sloužte druhým.
- Naše hrdost nám řekne, že si zasloužíme být obsluhováni ostatními (jsme lepší než oni). Potřebujeme Boží milost, abychom se stali pokornými služebníky.

B Příklady pokory

❖ Celník

- Farizeus vyprávěl Bohu o dobrých skutkech, které vykonal, a o zásluhách, které měl před nebem. Ale Ježíš řekl, že "modlil se sám u sebe", a ne s Bohem (Lukáš 18,11-12). Dokonalý příklad pýchy.
- Výběrčí daní požádal Boha o pomoc, protože byl hříšník (Lukáš 18,13). Pokorně se zjevil Bohu, "vrátil se do svého domu ospravedlněn", protože "kdo se povýší, bude pokorán; a kdo se poníží, bude povýšen" (Lukáš 18,14).
- Pravá pokora začíná, když přiznáme svůj hřích a požádáme Krista o pomoc. Takže...
 - (1) Nebudeme považovat ostatní za méněcenné (list Filipským 2,3)
 - (2) Nebudeme usilovat o veřejné uznání (Lukáš 14,7-11)
 - (3) Necháme ostatní, aby nám dali uznání (Příslaví 27,2)
 - (4) Přijmeme Boží milost (list Jakubův 4,6)
 - (5) Tu milost předáváme i ostatním (1. list Petřův 4,10)

❖ Mojžíš

- Mojžíš byl vybrán jako další faraon Egypta. Byl skvělý stratég a měl velkou intelektuální kapacitu (Skutky 7,22). Ve věku 40 let se rozhodl vše odložit stranou a připojit se ke svému lidu (list Židům 11,24-25).
- Byl osvoboditel! Jeho mocná ruka osvobodí jeho bratry! Velká chyba. Bůh ji nemohl použít, když byl tak pyšný.
- Další 40 let ve společenství s Bohem na poušti z něj udělalo velmi pokorného muže (4. Mojžíšova 12,3). Nyní ji Bůh mohl použít k posílání morů; přeplavení moře; přijmout Desatero; mluvit přímo s Bohem; narazit do skály... Dokonce dokázal pokorně přijmout trest za svůj čin pýchy tím, že si přiznal zásluhy za to, co vykonal (4. Mojžíšova 20,10-12).
- Příklad Mojžíše nám ukazuje, že pokora v nás nevzniká spontánně, ale že musíme prosit Boha, aby nám ji každý den vdechl.

❖ Ježíš, dokonalý příklad

- Nikdo na tomto světě neměl – a nikdy nebude mít – tu velikost, jakou měl Ježíš před tím, než se stal vtěleným. Ale vzdal se všeho kvůli lásce k nám. Tváří v tvář takovému ponížení všechno, co máme, co jsme, nebo čím se můžeme stát, bledne ve srovnání s tím.
- Ježíš se vzdal nebe, aby zemřel za lidstvo v naději, že pochopíme jeho milostný čin a odpovíme na jeho pozvání, abychom se s ním vyjádřili (list Filipským 2,5-8). Je bezpochyby dokonalým příkladem pokory.
- Následující Jeho příklad "v ničem se nedejte ovládat ctižádostí ani ješitností, nýbrž v pokoře pokládejte jeden druhého za přednějšího než sebe; každý ať má na mysli to, co slouží druhým, ne jemu" (list Filipským 2,3-4).